

De foreslaaede Forhøjelser antages at ville medføre en aarlig Merindtægt af ca. 5 Mill. Kr.

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefalede Lovforslaget af Socialdemokraternes Ordfører (Trier), medens saavel Venstres som de Konservatives Ordførere (henholdsvis N. Neergaard og Korsgaard) udtalte sig imod det. De Radikales Ordfører (P. Munch) udtalte, at hans Parti var „rede til en Forhandling om en Forhøjelse som den her foreslaaede ud fra den Betragtning, at det Beløb, der saaledes vil kunne tilfalde Statskassen, vil kunne benyttes enten til at lette bestaaende Skatter eller til at undgaa nye Skatter af en mere ubehagelig Karakter end den, der her er Tale om“.

I Folketingsudvalget indstillede et Flertal, bestaaende af Socialdemokraterne og de Radikale, Lovforslaget til Vedtagelse med to Ændringer, hvoraf den ene gik ud paa at mildne Skalaen for de nærmeste Slægtninges Vedkommende, medens den anden gjorde Lovens Ikrafttrædelsesdag afhængig af, at der gennemføres Love, der ophæver indirekte Afgifter, idet det foresloges at affatte § 2, som omhandler Lovens Ikrafttræden, saaledes: „Den Merindtægt for Staten, som bliver en Følge af Anvendelsen af nærværende Lovs Afgiftsregler i Stedet for Reglerne i Lov Nr. 147 af 10. April 1922, skal anvendes til Dækning af Mindreindtægt for Staten ved Nedsættelse af indirekte Afgifter eller Takster, som svares efter nugældende Love. Nærværende Lov træder derfor først i Kraft, efter at det ved Lov er nærmere fastsat, hvilke Afgifter eller Takster der skal nedsættes. — Loven kommer til Anvendelse paa alle Erhvervelser, for hvilke Afgiftspligt indtræder paa eller efter Ikrafttrædelsesdagen“.

Venstre-Mindretallet udtalte i Betænkningen, at det „kan ikke anse det for berettiget at forhøje de ved Lov om Afgift af Arv og Gave Nr. 147 af 10. April 1922 fastsatte meget høje Skattesatser og anser det ikke for paakrævet allerede nu at gaa til en teknisk Revision af nævnte Lovs Bestemmelser. Mindretallet indstiller derfor Lovforslaget til Forkastelse“.

Det konservative Mindretal indstillede ligeledes Lovforslaget til Forkastelse med den Begrundelse, at „Mindretallet maa hævde, at det vil svække Opsparingslysten at forhøje Afgiften af Arv, og selv om det stillede Ændringsforslag mildner Afgiften for Klasse A., vil det dog give en betydelig Forøgelse for alle Klasser, og Mindretallet maa bestemt modsætte sig, at der sker en yderligere Stigning i disse Afgifter. — Naar Nedsættelse af Skatter, hvad der er stærkt paakrævet, kan finde Sted, er Mindretallet af den Opfattelse, at Nedsættelsen afgjort maa finde Sted paa de direkte Skatters Omraade, saaledes at Mindretallet altsaa ogsaa er uenigt med Flertallet i Ændringsforslag Nr. 2 med Hensyn til, hvilke Skatter der først bør nedsættes“.